

เช้าวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๕ ที่ เรียวกัง Makiba no le ผมไปแช่น้ำร้อนออนเซน ครอบครองอ่างใหญ่กลางแจ้งคนเดียวอยู่ราวๆ ๑๐ นาที กลับมาชวนสาวน้อยไปเดินเล่นและถ่ายรูปภายในสวนสวยของ Makiba no le ภายใต้บรรยากาศหมอกลงจัดมาก และอุณหภูมิ ๘ องศา

กินอาหารเช้าแบบ ญี่ปุ่น อร่อยมาก รถมารับ ๙.๐๐ น. พาไปเดินชมเมืองจากอีกมุมหนึ่งของเมือง ลงจากรถเราเดินตามคนไป และเดินเลียบลำธารไปเรื่อยๆ จนพบทะเลสาบ บรรยากาศสวยงามมาก ท่ามกลางหมอกจัด เป็นความงามจากธรรมชาติล้วนๆ ทำให้ผมคิดต่างจากเมื่อวาน คราวนี้เห็นแล้วว่า การทำให้การท่องเที่ยวของ Yufuin ติดตลาดเป็นเรื่องที่มีธรรมชาติช่วยได้มาก คือ Yufuin มีทุนสำหรับนำมาต่อยอดได้หลายอย่าง แต่คนคิดพัฒนาก็ต้องเก่งมากอยู่ดี จึงจะพัฒนาเมืองขึ้นมาได้ขนาดนี้

เมื่อเดินกลับมาขึ้นรถตอนใกล้ ๑๑ น. หมอกหายไปหมดแล้ว ได้ความงามของธรรมชาติอีกแบบหนึ่ง

ในวงสนทนา อ. แบน ตั้งคำถามว่า ท่านประธาน Mizoguchi Kumpei คิดถึงผลประโยชน์ของเมืองเป็นที่ตั้ง หรือคิดถึงผลประโยชน์ของโรงแรม Tamanoyu Hotel ของท่านเป็นที่ตั้ง และตอบเองว่า คิดว่าเป็นอย่างแรก เพราะอย่างหลังจะตามมาเอง

Beppu

เมือง Beppu เป็นเมืองน้ำพุร้อน ดัง VDO ใน YouTube [ที่นี่](#) เมื่อรถแล่นเข้าเมืองตอนบ่ายเราก็ก็นึกว่าเป็นเมืองใหญ่ ใหญ่กว่า Yufuin หลายเท่า และอยู่ติดทะเล คือทั้งติดภูเขาและทะเล

บ่ายนี้เราได้เรียนรู้เรื่องวัฒนธรรมไม้ไผ่ จากการไปเยี่ยมชม Beppu City Traditional Bamboo Craft Center ซึ่งก็คือโรงเรียนสารพัดช่างด้านช่างไม้ไผ่ เขาพาไปดูโรงเรียนสารพัดช่างด้านงานไม้ไผ่แห่งใหม่ หลักสูตร ๒ ปี นักเรียนมาจากทั่วประเทศ พื้นความรู้จบ ม. ปลาย อายุไม่เกิน ๓๙ ต้องสอบแข่งขัน เราได้ไปชมห้องฝึกงาน ปี ๑ มีนักเรียน ๑๐ คน ปี ๒ มี ๖ คน เรียนฟรี ได้เห็นสภาพห้องฝึกปฏิบัติที่เป็นระเบียบเรียบร้อย นักเรียนแต่ละคนมีสมาธิอยู่กับงานของตน

ผมได้เห็นว่า ญี่ปุ่น มองงานไม้ไผ่เป็นงานช่างศิลปะ มีการพัฒนาวิธีการ และสร้างมาตรฐานยกระดับเครื่องมือและวิธีการขึ้นไปตลอดเวลา รวมทั้งส่งเสริมให้มีการใช้ความริเริ่มสร้างสรรค์ เมื่อนักเรียนอยู่ปี ๒ เขาไม่มองงานไม้ไผ่ว่าเป็นงานคร่ำครึล้าสมัย แต่เป็นมรดกภูมิปัญญาที่ต้องรักษาไว้ และพัฒนาขึ้นไปอีก

ชีวิตที่พอเพียง ๒๕๗๔. ตระเวนชนบทญี่ปุ่น ๔. เมือง Yufuin & Beppu.

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันอาทิตย์ที่ 10 มกราคม 2016 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 10 มกราคม 2016 เวลา 18:43 น.

ที่ศูนย์แสดงสินค้างานเด่น มีห้องฝึกแก่คนทั่วไป เรียนสัปดาห์ละ ๑ วัน รวม ๑๐ เดือน ที่ห้องฝึกนี้ ครูช่างท่านหนึ่ง แสดงวิธีจักตอกไม้ไผ่แห้ง ให้ได้เส้นตอกขนาดเล็กมาก โดยเอาเฉพาะส่วนผิวนอก ซึ่งเหนียวและทนทาน เขามีตัวอย่างชิ้นงานที่อายุ ๑๕๐ ปี

ผู้พาชมเป็นหัวหน้าศูนย์ชื่อ Tetsuya Abe พาเราชมชิ้นงานที่จัดแสดง และแนะนำศิลปินแห่งชาติด้านงานช่างไม้ไผ่ ชื่อ Shounsai Shono ได้รับเชิญไปพูดและแสดงผลงานทั่วโลก ลงท้ายเขาเอาชิ้นงานที่ตนเองสะสมเป็นส่วนตัวมาให้ดู และแนะนำให้รู้จักเส้นใยจากเยื่อไม้ไผ่ และผ้าที่ทำจากเยื่อที่สาวน้อยเคยซื้อจากสกลนคร ๑ ผืน เป็นผ้าที่ทำจากประเทศจีน บางเบานุ่มแต่ให้ความอบอุ่นยามหนาว และให้ความเย็นสบายยามร้อน

พักที่ Beppu Showaen โรงแรมแบบ ญี่ปุ่น หรือเรียวกัง เชิงเขา อาหารเย็นปลาปักเป้า (Fuku) เป็นหลัก นัด AAR หลังอาหารแต่ อ. เปิ้ลเล่าเรื่องหลักสูตรผู้ประกอบการสังคมจนเกือบ ๒๑ น. จึงได้แค่ตั้งโจทย์ AAR โดย อ. ประภาภัทรพาเราไปคิดก่อน AAR จริงบนรถวันพรุ่งนี้

โจทย์คือ ได้มาเรียนรู้วิถีคิดแบบ ญี่ปุ่น อย่างไรบ้าง และจะเอาไปสร้างความเข้มแข็งของชุมชนไทยได้อย่างไร คุณฉันทตอบไว้อ่อนเลยว่า โดยหนึ่งจังหวัดหนึ่งมหาวิทยาลัย

วิจารณ์ พานิช

๙ ธ.ค. ๕๘

บันทึกนี้เขียนที่ [GotoKnow](#) โดย [Prof. Vicharn Panich](#)

คัดลอกจาก: <https://www.gotoknow.org/posts/599305>

ชีวิตที่พอเพียง ๒๕๗๔. ตระเวนชนบทญี่ปุ่น ๔. เมือง Yufuin & Beppu.

เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช

วันอาทิตย์ที่ 10 มกราคม 2016 เวลา 00:00 น. - แก้ไขล่าสุด วันอาทิตย์ที่ 10 มกราคม 2016 เวลา 18:43 น.

ท่านใดสนใจชมภาพประกอบโปรดกด Link ด้านบน